

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967587728/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Endskiønt min elsked B- neppe faaer
Stunder, at Læse dette, saa vilde jeg dog skam-
me mig ved, om det Hierte, der af alle ta-
ger den sandeste og oprigtigste Deel i alt hvad
der angaaer ham, skulde være stumt ved
en Leylighed, hvor alle trænge sig frem for
at Lykønske ham.

Tag altsaa Bedste og ædleste Ven, tag imod
Det varme Ønske fra deres D-, som in-
gen anden Lyksalighed kiender end Deres,
at Himlen vil udmærke hver og een af Deres
Dage med sin rigeste Velsignelse! Men saa
oprigtig, som det er meent min elskede
I- saa Lidet er det at haabe; vores Tilstand
her er en Bestandig Afvexling imellem
Glæde og Kummer, og den Lykkeligste har sine
Plager. Vent derfor ikke at undgaae dem
men Belav Dem paa at tage imod dem med
Standhaftighed.

Jeg veed min Beste, at dette er ikke den bruge-
lige Tone til en Brudgom, men mit Hier-
tes Følelser og Hengivenhed for Dem Ligner
ikke Verdens, de strækker sig Længere end
Tiiden naaer, end og i Evigheden skal en
Deel af min Løn være at elske Dem, Hvor
mange min I- kan sige det, som vi Toe kan
roese os af, at i al den Tiid Venskabs re-
ne og hellige Baand har Bundet os til hin-
anden har vore Hierter Lagt paa vore Læber
og aldrig har den een sagt den anden et